

УДК 330

Романік Л. – ст. гр. ПМ-21

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

РОЗВИТОК МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Ціх Г.В.

Проблема фінансування малого бізнесу. Мале підприємництво – це істотна складова ринкового господарства, невід’ємний елемент конкурентного механізму. Проблема фінансування суб’єктів малого підприємництва полягає в обмеженні доступу до таких традиційних для ринкової економіки джерел фінансових ресурсів, як кошти банківської системи та ринку цінних паперів. Фінансування малих підприємств банками здійснюється у формі овердрафту. Переваги цієї форми фінансування пов’язані з гнучкістю банківської політики. До спеціалізованих джерел підтримки малих підприємств відносять: державну фінансову допомогу, міжнародну донорську допомогу, підтримку великих підприємств.

Методи фінансування малих підприємств: мікрокредитування, лізинг, венчурне фінансування. Мікрокредитування спрямоване на фінансування і надання допомоги найменшим підприємствам. Лізинг забезпечує наступні переваги: 1) 100% кредитування, яке не потребує негайного початку платежів; 2) набагато простіше отримання контракту за лізингом ніж позики; 3) можливість через лізинг сучасних технічних засобів спрямовувати зекономлені кошти на інші потреби. Венчурне фінансування має такі характеристики: 1) фінансові засоби вкладаються у венчурний бізнес без матеріального забезпечення і гарантій; 2) передбачається обов’язково пайова участь інвестора у статутному капіталі фірми в прямій чи опосередкованій формі; 3) засоби надаються на довготривалий термін на безповоротній основі; 4) передбачається активна участь інвестора в управлінні підприємства, яке фінансується.

Іншою проблемою щодо забезпечення фінансовими ресурсами малих підприємств є потреба у фінансовому інституті, який сприяв би руху тимчасово вільних коштів у розпорядження суб’єктів малого бізнесу. Існуючі фінансові інститути неорієнтовані на інтереси малих підприємств.

Перспективи інноваційної діяльності малих підприємств . Є такі групи малих інноваційних підприємств: 1) ті, що виокремлюються з великих НВО, НДІ, які стають все більш непридатними до умов швидких змін інновацій, що здійснюються цими підприємствами, мають характер «таких що покращують»; 2) ті, які створюються як «ринкові дублери» лабораторій і відділів галузевих НДІ і заводів; 3) що утворюються за ініціативою підприємливих розробників, які об’єднуються для виробництва прибуткової науково місткої продукції; 4) що виступають посередниками в просуванні інновацій і технологій.

Малий інноваційний бізнес у нашій країні сьогодні перебуває в найбільш важкому становищі. Цей вид бізнесу може бути ефективним лише в умовах добре налагодженої інфраструктури передачі технології і системи комунікації у зв’язку з цим потрібно створити базу даних про розробки і попит на них і надання допомоги у розширенні такої інформації. На мій погляд доцільне формування спеціальних структур з визначення перспективності технологій з їх оцінки на базі існуючих НДІ. На державному рівні такою структурою має бути агентство сприяння дослідження з подальшим утворенням мережі регіональних підприємств.